

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
közbenső ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.21.429/2016/5.

A tanács tagjai:

Dr. Mészáros Máttyás a tanács elnöke
Böszörményiné dr. Kovács Katalin előadó bíró
Dr. Pataki Árpád bíró

A felperesek:

A felperes képviselője:

Volsik és Juhász Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Volsik Tibor ügyvéd)

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Székesfehérvári 6. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Istvánfalviné dr. Szíjártó Lilla ügyvéd)

A per tárgya:

személyhez fűződő jogsértés megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.069/2016/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Székesfehérvári Törvényszék 27.P.21.586/2013/31.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartja.

A Kúria kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 12.700 (tizenkétezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A közbenső ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2009 áprilisában a bőrgyógyász alperes magánrendelésén mezoterápiás kezelést vett igénybe. A beavatkozások során fájdalom és bőrelszíneződés jelentkezett a felperesnél, majd hat kezelést követően úgy döntött, hogy további kezelést nem vesz igénybe. Az alperes a felperes panaszaira bőrszárító folyadék alkalmazását és Biopton lámpa használatát javasolta. Mivel a felperes állapota nem javult, más szakorvost vett igénybe, aki visszairányította az alpereshez. Az alperes kb. másfél éven át dermaroller és vákuumkezelésből álló beavatkozást végzett a felperesnél, azonban az állapota változatlan maradt. Jelenleg a felperes testének kezelt felületén 0,5 - 2 cm átmérőjű eltérő színezetű, heges terület látható.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette testi és lelki egészséghez fűződő személyiségi jogát. Emiatt 2.000.000 forint nem vagyoni és 522.000 forint vagyoni kártérítés és annak késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a mezoterápiás kezelés nem orvosi beavatkozás, hanem kozmetikai kezelés. Részletes tájékoztatást adott a felperesnek a kezeléseket menetről és az esetleges reakciókról, a felperes azonban az alperesi utasításokat nem tartotta be, a mezoterápiás kezelés alatt fertőződött.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kezelés nem tartozik az egészségügyi törvény hatálya alá. A szakvélemény alapján kifejtette, hogy a felperes jelenlegi állapota az alperesi beavatkozással okozati összefüggésben áll, azonban a felperes személyes előadása szerint a fertőzés jelentkezésekor nem ment orvoshoz, nem gondoskodott arról, hogy ezt a bőrfelületet ne érje olyan, ami fokozhatja a fertőzést. A szakszerű sebkezelés elmaradásának szerepe van a hegesedés kialakulásában a szakvélemény szerint, az alperes kifejezett figyelemfelhívó tájékoztatása nélkül is tudatában kellett legyen a felperes annak, hogy a nyílt sebeket óvni kell a nedvességtől, a további fertőzésveszélytől. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a felperes nem a megfelelő magatartást tanúsította, a bőrduzzanatok, illetőleg a sebek megjelenésekor haladéktalanul orvosi kezelést kellett volna igénybe vennie, tehát a fertőződés tényleges kialakulásáért a felperest terheli felelősség, ezért a keresetet elutasította.

- [5] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy az alperest kártérítő felelősség terheli az általa végzett mezoterápiás kezeléssel okozati összefüggésben a felperest ért károkért. Az iratokat a követelés összegére vonatkozó tárgyalás folytatása érdekében megküldte az elsőfokú bíróságnak. Az ítélet tábla megállapította, hogy a felek között a Ptk-ban nem szabályozott atipikus szerződés jött létre, amelynek jellemzői között mind a megbízási, mind a vállalkozási szerződésre utaló elemek megtalálhatók. Mivel az alperes által vállalt kezelés hibátlan elvégzése nem járhat együtt a felperesnél kialakult bőrkárosodással, amennyiben bizonyítható, hogy az a helytelenül végzett kozmetikai kezelésre vezethető vissza, abban az esetben a felperest a Ptk. 310. §-a alapján a hibás teljesítés miatt kártérítés illeti meg. A Ptk. 76. §-a alapján megállapította, hogy a maradandó bőrkárosodásra figyelemmel a felperes nem vagyoni kára bekövetkezett, mivel a pigmentált, behegesedett foltok kialakulása és fennmaradása miatt sérült az egészséghez fűződő személyiségi joga. Súlyos pszichés trauma is érte a felperest, mert csökkent az önbecsülése, a bőrén látható foltok korlátozzák korábbi tánc- és aerobik oktatói tevékenységében. Ennek következtében lelki egészsége is megrendült, ami személyiségi jogi sérelemnek minősül, ezért a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja alapján nem vagyoni kártérítés illeti meg. Az aggálytalan szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a heges bőrelváltozások kialakulásának megindításában a mezoterápiás kezelés játszott szerepet, ugyanis a számos szűrt sérülés mentén károsodott a bőr védőgát funkciója, ami lehetővé tette a helyi sebfertőződés kialakulását. Az okozati összefüggés tehát bizonyítást nyert. Az a magatartás, hogy a felperes a nyílt sebei ellenére tengerben és medencében is fürdött, csak abban az esetben felróható, ha a felperes kétséget kizáróan tisztában volt annak károsító következményeivel. Erről az alperesnek kellett volna tájékoztatást adnia, ugyanis ez nem magától értetődő. Adott esetben a tünetek megjelenése nem is a kezelés folyamata, hanem annak befejezése után történt. Az alperesnek arról is tájékoztatást kellett volna adnia, hogy az utolsó kezelés után mennyi ideig kell tartózkodnia a felperesnek a fürdözéstől. A Ptk. 277. § (5) bekezdésén alapuló tájékoztatási kötelezettség megszegése szerződésszegésnek minősül, ami megalapozza az alperes kártérítő felelősségét. Az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy figyelmeztette a felperest a fürdőzés veszélyeire és tájékoztatta arról, hogy a kezelés befejezése után mennyi ideig nem szabad vízbe mennie, azonban erre nézve nem szolgáltatott bizonyítékot. Az alperes asszisztensének vallomása nem értékelhető e körben, mert nem volt jelen a mezoterápiás kezeléseken, illetve az azt megelőző megbeszélésen. Ezért a tájékoztatás tartalmát nem ismerhette. Az alperes feljegyzése nem tartalmaz utalást a tájékoztatás tartalmára nézve. Ez nem fogható

fel a dokumentáció hiányosságaként, mert a kozmetikai kezelések dokumentálása nem kötelező, ettől függetlenül nem készült olyan okirat, amely alátámasztaná az alperes állítását, miszerint teljes körű tájékoztatást adott a felperes részére a kezelés ideje alatt elvárható magatartásról. A becsatolt internetes tájékoztatás sem tartalmazza, hogy a kezelés során és azt követően sem szabad vízbe menni. Ez csupán az átmeneti véraláfutások és duzzanatok képződésére hívja fel a figyelmet, ami nem azonos a felperesnél észlelt bőrbetegséggel. Attól kezdve, hogy a kóros tünetek, illetve a bőrbetegség gyógyítása érdekében a felperes az alpereshez fordult, az alperes szakorvos által végezhető bőrgyógyászati tevékenységet látott el, ezért magatartását az egészségügyről 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) szerint kellett megítélni. Az alperes nem vezetett teljes körű dokumentációt a bőrpanaszok kezeléséről, nem tüntette fel a kórelőzményt, a diagnózist, a betegség megnevezését, a gyógyszeres és egyéb terápiát, illetve annak eredményét az Eütv. 136. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően. Csak az állapítható meg, hogy 2009 nyarán az alperes két alkalommal látta az irritált bőrfelületet és gyógyszeres terápiát alkalmazott. 2010. június 30-tól kezdődően a vákum- és a dermaroller kezeléseknél csak az időpontját tüntette fel, de a kórelőzményeket és a felperes státuszát ezek a feljegyzések sem tartalmazzák. A beteg státuszának rögzítése nélkül nem állapítható meg, hogy az állapotjavulásra utaló feljegyzések mit takarnak. A törvény által megkívánt dokumentálás hiányában az alperes elzárta magát attól a lehetőségtől, hogy bizonyítsa: a felperes aktuális állapotának megfelelően választotta meg a terápiát. A dokumentáció hiányosságai folytán az alperes nem tudta bizonyítani, hogy már 2009 nyarán sem volt esély a bőrbetegség gyógyítására. Az igazságügyi és szakértői vélemény szerint az alperes a tünetek első bemutatásakor nem tett meg minden a beteg gyógyítása érdekében, mivel elmulasztotta a szakszerű és „intelligens” sebkezelést, ami az adott esetben elvárható volt. Így felróható magatartásával hozzájárult a gyógyulási esély csökkenéséhez, illetve elvételéséhez, ezért a kártérítő felelősség alól nem mentesülhet. Ennek megfelelően az ítéletábra közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperest terheli a kártérítő felelősség a kezeléssel okozati összefüggésben a felperest ért károkért.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős közbenső ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak megváltoztatását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Törvénysértően állapította meg az ítéletábra, hogy a felek között atipikus szerződés jött létre, az alperes ugyanis a kezeléssel nem arra vállalt kötelezettséget, - szemben a másodfokú bíróság megállapításával - hogy a felperes combján észlelhető narancsbőrt eltüntesse. Sérelmes

és iratellenes, hogy a felperest a testi károsodás mellett súlyos pszichés trauma is érte, csökkent az önbecsülése, erre vonatkozó bizonyíték a per iratai között nem lelhető fel. A felperes tánctanári tevékenységével nem hagyott fel, személyi edzőként hirdeti magát és egy új iskolát is elvégzett, új párkapcsolatot alakított ki. A felperes maga nyilatkozott úgy, hogy nyílt sebeire sebtapaszt tett és azzal fürdött a tengerben, valamint az otthoni medencében. Téves a másodfokú ítélet megállapítása, hogy bőr alatti csomók alakultak ki az erythema jelentése: bőrpír. Az ítéletábra figyelmen kívül hagyta a felperes nyilatkozatát, miszerint nem ment orvoshoz, várta a csodát és hogy az orvosi iratok szerint a kezelés ideje alatt több orvosnál többféle kezelést is kapott. Ezért nem lehet tudni, kinek az utasításait követte. Iratellenes az a megállapítás is, hogy az alperes elmulasztotta az intelligens sebkezelést, mivel az alperes soha nem látott el felperesen sebeket, amikor a felperes egy év után megjelent, a heges állapot már fennállt. A mezoterápiás kezelést követően a felperes csak 2009. július 23-án és augusztus 17-én járt az alperesnél, amikor a rázófolyadékot alkalmazta, majd ezután egy évvel jelentkezett a heges állapottal. Nem valós, hogy az alperes nem tárt fel a felperes állapotát, mivel a felperesnek korábban anyajegyét vette le, itt szövettani vizsgálat is történt, ekkor kikérdezte lehetséges betegségeiről, allergiájáról, gyógyszereszedésről. Fenntartotta, hogy teljes körűen tájékoztatta a felperest a kezeléssel kapcsolatban. Utalt e körben .. alperesi meghatalmazott nyilatkozatára. Jogszabálysértőnek tartotta, hogy az alperes magatartását az ítéletábra 2009 nyarától az Eütv. alapján ítélte meg és annak 77. § (3) bekezdésében rögzített gondossági kötelem alapján bírálta el. Kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság közbenső ítéletével figyelmen kívül hagyta azt, hogy a felperesnél alkalmazott mezoterápiás kezelés nem minősül orvosi beavatkozásnak, így nem tartozik az egészségügyi törvény hatálya alá, ezt a felperes sem vitatta a másodfokú eljárásban. A felperes által sem vitatottan megbízási szerződés jött létre a felek között, a felperes személyes nyilatkozatából megállapíthatóan a felperes nem teljesítette a Ptk. 205. § (4) bekezdésében foglalt együttműködési kötelezettségét. Nincs okozati összefüggés a mezoterápiás kezelés és a felperes bőrkárosodása között, mert a felperes személyes előadása szerint a sebek jelentkezésekor nem ment orvoshoz, nem gondoskodott arról, hogy ezt a bőrfelületet ne érje szennyeződés, tehát a káros eredmény kizárólag a felperes közrehatásának tudható be. Törvénysértő módon eredménykötelemnek minősítette a megbízást, holott a mezoterápia egy bőrfeszítő kozmetikai kezelési módszer, nem műtét és nem csodaszer. Törvénysértő annak megállapítása is, hogy az alperes volt jogosult a legmegfelelőbb terápia megválasztására, ezért felelősséggel tartozik, mivel a felperes nem vitásan visszautasított az alperes által felajánlott fagyasztásos eljárást, azt nem fogadta el. Törvénysértőnek tartotta a Ptk. 339. § (1) bekezdés alapján az alperes kártérítési felelősségének

megállapítását.

- [7] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozatlan.
- [9] A Pp.270.§ (2) bekezdésének és a 272.§ (2) bekezdésének megfelelően a Kúria a jogerős közbenső ítéletet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértések és előadott indokok alapján bírálhatja felül.
- [10] Az alperes felülvizsgálati kérelmében az Eütv. 77.§ (3) bekezdésének és a Ptk. 339.§ (1) bekezdésének megsértését állította.
- [11] Alappal hivatkozott arra az alperes, hogy adott esetben a felek között megbízási szerződés jött létre, szemben a jogerős közbenső ítélet által megállapított megbízással vegyes vállalkozási szerződéssel. Ez azonban nem befolyásolja az alperes kártérítési felelősségének megállapítását. Az ítélet tábla ugyanis helyesen állapította meg, hogy az alperes már a kozmetikai kezelések alkalmazása során nem tett eleget tájékoztatási kötelezettségének. A kezelések megkezdése előtt nem adott tájékoztatást arról, hogy a felperes milyen tevékenységet folytathat és mi a kerüendő. Ennek hiányában nem értékelhető a felperes terhére a tengerben, illetve medencében fürdés ténye. Az alperes a kezelések után sem informálta kellő módon a felperest. Azt követően, hogy kóros tünetek jelentkeztek a felperesnél, az alperes mint bőrgyógyász szakorvos nem dokumentálta az alkalmazott gyógymódokat és a megfelelő tájékoztatás nyújtását. Ebben a körben helyesen hivatkozott az ítélet tábla az Eütv. 77.§ (3) bekezdésében előírt gondossági mércére, valamint a 136.§ (1) bekezdésében meghatározott dokumentálási kötelezettségre. A kezelések ezen szakaszában az alperes már mint bőrgyógyász járt el, így helytállóan alkalmazta a másodfokú bíróság a fenti rendelkezéseket. Mindezek alapján megállapítható volt, hogy az alperes nem járt el jogszerűen.
- [12] Az kétségtelenül megállapítható a per eddigi adatai alapján, hogy ezzel az alperesi magatartással okozati összefüggésben a felperest kár érte, ezt a szakértői vélemény is egyértelműen alátámasztotta. Annak a kérdésnek a megítélése, hogy a felperes vagyoni kára, nem vagyoni hátránya milyen mértékű, a megismételt eljárásban lehetséges, amelyben az alperes a felülvizsgálati kérelemben előadott kifogásait érvényesítheti.
- [13] Mindezekből következően az ítélet tábla a Ptk. 339.§ (1) bekezdésének megfelelően állapította meg közbenső ítéletében az alperes kártérítési felelősségének fennállását.
- [14] A fentiek alapján a Kúria a jogerős közbenső ítéletet a Pp.275.§ (3) bekezdésének megfelelően hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[15] Ptk. 339.§, 1997. évi CLIV. törvény 77.§ (3) bekezdés,

Záró rész

[16] A Kúria a Pp.78.§ (1) bekezdése és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3), (5) és (6) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

[17] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 274.§ (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. április 12.

Dr. Mészáros Mátyás s.k. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

Vné

tisztviselő